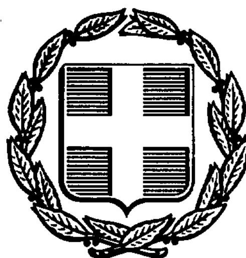

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1991	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 15

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1922

Κύρωση Διεθνούς Σύμβασης των Αθηνών σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους και Πρωτοκόλλου της Σύμβασης των Αθηνών σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, 1974.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνονται και έχουν την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παράγραφος 1 του Συντάγματος η «Διεθνής Σύμβαση Αθηνών σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους», που υπογράφτηκε στην Αθήνα στις 13 Δεκεμβρίου 1974 και το «Πρωτόκολλο της Σύμβασης των Αθηνών σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, 1974», που υπογράφτηκε στο Λονδίνο στις 19 Νοεμβρίου 1976, των οποίων το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

ATHENS CONVENTION RELATING TO THE CARRIAGE OF PASSENGERS AND THEIR LUGGAGE BY SEA, 1974

The States Parties to this Convention,

HAVING RECOGNIZED the desirability of determining by agreement certain rules relating to the carriage of passengers and their luggage by sea;

HAVE DECIDED to conclude a Convention for this purpose and have thereto agreed as follows:

ARTICLE 1
Definitions

In this Convention the following expressions have the meaning hereby assigned to them:

1. (a) «carrier» means a person by or on behalf of whom a contract of carriage has been concluded, whether the carriage is actually performed by him or by a performing carrier;

(b) «performing carrier» means a person other than the carrier, being the owner, charterer or operator of a ship, who actually performs the whole or a part of the carriage;

2. «contract of carriage» means a contract made by or on behalf of a carrier for the carriage by sea of a passenger or of a passenger and his luggage, as the case may be;

3. «ship» means only a seagoing vessel, excluding an air-cushion vehicle;

4. «passenger» means any person carried in a ship

(a) under a contract of carriage, or

(b) who, with the consent of the carrier, is accompanying a vehicle or live animals which are covered by a contract for the carriage of goods not governed by this Convention;

5. «luggage» means any article or vehicle carried by the carrier under a contract of carriage, excluding:

(a) articles and vehicles carried under a charter party, bill of lading or other contract primarily concerned with the carriage of goods, and

(b) live animals;

6. «cabin luggage» means luggage which the passenger has in his cabin or is otherwise in his possession, custody or control. Except for the application of paragraph 8 of this Article and Article 8, cabin luggage includes luggage which the passenger has in or on his vehicle;

7. «loss of or damage to luggage» includes pecuniary loss resulting from the luggage not having been re-delivered to the passenger within a reasonable time after the arrival of the ship on which the luggage has been or should have been carried, but does not include delays resulting from labour disputes;

8. «carriage» covers the following periods:

(a) with regard to the passenger and his cabin luggage, the period during which the passenger and/or his cabin luggage are on board the ship or in the course of embarkation or disembarkation, and the period during which the passenger and his cabin luggage are transported by water from land to the ship or vice-versa, if the cost of such transport is included in the fare or if the vessel used for this purpose of auxiliary transport has been put at the disposal of the passenger by the carrier. However, with regard to the passenger, carriage does not include the period during which he is in a marine terminal or station or on a quay or in or on any other port installation;

(b) with regard to cabin luggage, also the period during which the passenger is in a marine terminal or station or on a quay or in or on any other port installation if that luggage has been taken over by the carrier or his servant or agent and has not been redelivered to the passenger;

(c) with regard to other luggage which is not cabin luggage, the period from the time of its taking over by the carrier or his servant or agent on shore or on board until the time of its re-delivery by the carrier or his servant or agent;

9. «international carriage» means any carriage in which, according to the contract of carriage, the place of departure and the place of destination are situated in two different States, or in a single State if, according to the contract of carriage or the

scheduled itinerary, there is an intermediate port of call in another State;

10. «Organization» means the Inter–Governmental Maritime Consultative Organization.

ARTICLE 2
Application

1. This Convention shall apply to any international carriage if:

(a) the ship is flying the flag of or is registered in a State Party to this Convention, or

(b) the contract of carriage has been made in a State Party to this Convention, or

(c) the place of departure or destination, according to the contract of carriage, is in a State Party to this Convention.

2. Notwithstanding paragraph 1 of this Article, this Convention shall not apply when the carriage is subject, under any other international convention concerning the carriage of passengers or luggage by another mode of transport, to a civil liability regime under the provisions of such convention, in so far as those provisions have mandatory application to carriage by sea.

ARTICLE 3
Liability of the carrier

1. The carrier shall be liable for the damage, suffered as a result of the death of or personal injury to a passenger and the loss of or damage to luggage if the incident which caused the damage so suffered occurred in the course of the carriage and was due to the fault or neglect of the carrier or of his servants or agents acting within the scope of their employment.

2. The burden of proving that the incident which caused the loss or damage occurred in the course of the carriage, and the extent of the loss or damage, shall lie with the claimant.

3. Fault or neglect of the carrier or of his servants or agents acting within the scope of their employment shall be presumed, unless the contrary is proved, if the death of or personal injury to the passenger or the loss of or damage to cabin luggage arose from or in connexion with the shipwreck, collision, stranding, explosion or fire, or defect in the ship. In respect of loss of or damage to other luggage, such fault or neglect shall be presumed, unless the contrary is proved, irrespective of the nature of the incident which caused the loss or damage. In all other cases the burden of proving fault or neglect shall lie with the claimant.

ARTICLE 4
Performing carrier

1. If the performance of the carriage or part thereof has been entrusted to a performing carrier, the carrier shall nevertheless remain liable for the entire carriage according to the provisions of this Convention. In addition, the performing carrier shall be subject and entitled to the provisions of this Convention for the part of the carriage performed by him.

2. The carrier shall, in relation to the carriage performed by the performing carrier, be liable for the acts and omissions of the performing carrier and of his servants and agents acting within the scope of their employment.

3. Any special agreement under which the carrier assumes obligations not imposed by this Convention or any waiver of rights conferred by this Convention shall affect the performing carrier only if agreed by him expressly and in writing.

4. Where and to the extent that both the carrier and the performing carrier are liable, their liability shall be joint and several.

5. Nothing in this Article shall prejudice any right of recourse as between the carrier and the performing carrier.

ARTICLE 5
Valuables

The carrier shall not be liable for the loss of or damage to monies, negotiable securities, gold, silverware, jewellery, ornaments, works of art, or other valuables, except where such valuables have been deposited with the carrier for the agreed purpose of safe–keeping in which case the carrier shall be liable up to the limit provided for in paragraph 3 of Article 8 unless a higher limit is agreed upon in accordance with paragraph 1 of Article 10.

ARTICLE 6
Contributory fault

If the carrier proves that the death of or personal injury to a passenger or the loss of or damage to his luggage was caused or contributed to by the fault or neglect of the passenger, the court seized of the case may exonerate the carrier wholly or partly from his liability in accordance with the provisions of the law of that court.

ARTICLE 7
Limit of liability for personal injury

1. The liability of the carrier for the death of or personal injury to a passenger shall in no case exceed 700,000 francs per carriage. Where in accordance with the law of the court seized of the case damages are awarded in the form of periodical income payments, the equivalent capital value of those payments shall not exceed the said limit.

2. Notwithstanding paragraph 1 of this Article, the national law of any State Party to this Convention may fix, as far as carriers who are nationals of such State are concerned, a higher per capita limit of liability.

ARTICLE 8
Limit of liability for loss of or damage to luggage

1. The liability of the carrier for the loss of or damage to cabin luggage shall in no case exceed 12,500 francs per passenger, per carriage.

2. The liability of the carrier for the loss of or damage to vehicles including all luggage carried in or on the vehicle shall in no case exceed 50,000 francs per vehicle, per carriage.

3. The liability of the carrier for the loss of or damage to luggage other than that mentioned in paragraphs 1 and 2 of this Article shall in no case exceed 18,000 francs per passenger, per carriage.

4. The carrier and the passenger may agree that the liability of the carrier shall be subject to a deductible not exceeding 1,750 francs in the case of damage to a vehicle and not exceeding 200 francs per passenger in the case of loss of or damage to other luggage, such sum to be educted from the loss or damage.

ARTICLE 9
Monetary unit and conversion

1. The franc mentioned in this Convention shall be deemed to refer to a unit consisting of 65.5 milligrams of gold of millesimal fineness 900.

2. The amounts referred to in Articles 7 and 8 shall be converted into the national currency of the State of the court seized of the case on the basis of the official value of that currency, by reference to the unit defined in paragraph 1 of this Article, on the date of the judgment or the date agreed upon by the parties. If there is no such official value, the competent authority of the State concered shall determine what shall be considered as the official value for the purpose of this Convention.

ARTICLE 10
Supplementary provisions on limits of liability

1. The carrier and the passenger may agree, expressly and in writing, to higher limits of liability than those prescribed in Articles 7 and 8.

2. Interest on damages and legal costs shall not be included in the limits of liability prescribed in Article 7 and 8.

ARTICLE 11
Defences and limits for carriers servants

If an action is brought against a servant or agent of the carrier or of the performing carrier arising out of damage covered by this Convention, such servant or agent, if he proves that he acted within the scope of his employment, shall be entitled to avail himself of the defences and limits of liability which the carrier or the performing carrier is entitled to invoke under this Convention.

ARTICLE 12
Aggregation of claims

1. Where the limits of liability prescribed in Articles 7 and 8 take effect, they shall apply to the aggregate of the amounts recoverable in all claims arising out of the death of or personal injury to any one passenger or the loss of or damage to his luggage.

2. In relation to the carriage performed by a performing carrier, the aggregate of the amounts recoverable from the carrier and the performing carrier and from their servants and agents acting within the scope of their employment shall not exceed the highest amount which could be awarded against either the carrier or the performing carrier under this Convention, but none of the persons mentioned shall be liable for a sum in excess of the limit applicable to him.

3. In any case where a sevant or agent of the carrier or of the performing carrier is entitled under Article 11 of this Convention to avail himself of the limits of liability prescribed in Articles 7 and 8, the aggregate of the amounts recoverable from the carrier, or the performing carrier as the case may be, and from that servant or agent, shall not exceed those limits.

ARTICLE 13
Loss of right to limit liability

1. The carrier shall not be entitled to the benefit of the limits of liability prescribed in Articles 7 and 8 and paragraph 1 of Article 10, if it is proved that the damage resulted from an act or omission of the carrier done with the intent to cause such damage, or recklessly and with knowledge that such damage would probably result.

2. The servant or agent of the carrier or of the performing carrier shall not be entitled to the benefit of those limits if it is proved that the damage resulted from an act or omission of that servant or agent done with the intent to cause such damage, or recklessly and with knowledge that such damage would probably result.

ARTICLE 14
Basis for claims

No action for damages for the death of or personal injury to a passenger, or for the loss of or damage to luggage, shall be brought against a carrier or performing carrier otherwise than in accordance with this Convention.

ARTICLE 15
Notice of loss or damage to luggage

1. The passenger shall give written notice to the carrier or his agent:

(a) in the case of apparent damage to luggage:

(i) for cabin luggage, before or at the time of disembarkation of the passenger;

(ii) for all other luggage, before or at the time of its re–delivery;

(b) in the case of damage to luggage which is not apparent, or loss of luggage, within fifteen days from the date of disembarkation or re-delivery or from the time when such re–delivery should have taken place.

2. If the passenger fails to comply with this Article, he shall be presumed, unless the contrary is proved, to have received the luggage undamaged.

3. The notice in writing need not be given if the condition of the luggage has at the time of its receipt been the subject of joint survey or inspection.

ARTICLE 16
Time–bar for actions

1. Any action for damages arising out of the death of or personal injury to a passenger or for the loss of or damage to luggage shall be time–barred after a period of two years.

2. The limitation period shall be calculated as follows:

(a) in case of personal injury, from the date of disembarkation of the passenger;

(b) in the case of death occurring during carriage, from the date when the passenger should have disembarked, and in the case of personal injury occurring during carriage and resulting in the death of the passenger after disembarkation, from the date of death, provided that this period shall not exceed three years from the date of desembarkation;

(c) in the case of loss of or damage to luggage, from the date of disembarkation or from the date when disembarkation should have taken place, whichever is later.

3. The law of the court seized of the case shall govern the grounds of suspension and interruption of limitation periods, but in no case shall an action under this Convention be brought after the expiration of a period of three years from the date of disembarkation of the passenger or from the date when disembarkation should have taken place, whichever is later.

4. Notwithstanding paragraphs 1, 2 and 3 of this Article, the period of limitation may be extended by a declaration of the carrier or by agreement of the parties after the cause of action has arisen. The declaration or agreement shall be in writing.

ARTICLE 17
Competent jurisdiction

1. An action arising under this Convention shall, at the option of the claimant, be brought before one of the courts listed below, provided that the court is located in a State Party to this Convention:

(a) the court of the place of permanent residence or principal place of business of the defendant, or

(b) the court of the place of departure or that of the destination according to the contract of carriage, or

(c) a court of the State of the domicile or permanent residence of the claimant, if the defendant has a place of business and is subject to jurisdiction in that State, or

(d) a court of the State where the contract of carriage was made, if the defendant has a place of business and is subject to jurisdiction in that State.

2. After the occurrence of the incident which has caused the damage, the parties may agree that the claim for damages shall be submitted to any jurisdiction or to arbitration.

ARTICLE 18
Invalidity of contractual provisions

Any contractual provision concluded before the occurrence

of the incident which has caused the death of or personal injury to a passenger or the loss of or damage to his luggage, purporting to relieve the carrier of his liability towards the passenger or to prescribe a lower limit of liability than that fixed in this Convention except as provided in paragraph 4 of Article 8, and any such provision purporting to shift the burden of proof which rests on the carrier, or having the effect of restricting the option specified in paragraph 1 of Article 17, shall be null and void, but the nullity of that provision shall not render void the contract of carriage which shall remain subject to the provisions of this Convention.

ARTICLE 19
Other conventions on limitation of liability

This Convention shall not modify the rights or duties of the carrier, the performing carrier, and their servants or agents provided for in international conventions relating to the limitation of liability of owners of seagoing ships.

ARTICLE 20
Nuclear damage

No liability shall arise under this Convention for damage caused by a nuclear incident:

(a) if the operator of a nuclear installation is liable for such damage under either the Paris Convention of 29 July 1960 on Third Party Liability in the Field of Nuclear Energy as amended by its Additional Protocol of 28 January 1964, or the Vienna Convention of 21 May 1963 on Civil Liability for Nuclear Damage, or

(b) if the operator of a nuclear installation is liable for such damage by virtue of a national law governing the liability for such damage, provided that such law is in all respects as favourable to persons who may suffer damage as either the Paris or the Vienna Conventions.

ARTICLE 21
Commercial carriage by public authorities

This Convention shall apply to commercial carriage undertaken by States or Public Authorities under contracts of carriage within the meaning of Article 1.

ARTICLE 22
Declaration of non–application

1. Any Party may at the time of signing, ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, declare in writing that it will not give effect to this Convention when the passenger and the carrier are subjects or nationals of that Party.

2. Any declaration made under paragraph 1 of this Article may be withdrawn at any time by a notification in writing to the Secretary-General of the Organization.

ARTICLE 23
Signature, ratification and accession

1. This Convention shall be open for signature at the Headquarters of the Organization until 31 December 1975 and shall thereafter remain open for accession.

2. States may become Parties to this Convention by:

(a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval;

(b) signature subject to ratification, acceptance or approval followed by ratification, acceptance or approval; or

(c) accession.

3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Secretary-General of the Organization.

ARTICLE 24
Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date on which ten States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval or have deposited the requisite instruments of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For any State which subsequently signs this Convention without reservation as to ratification, acceptance or approval, or deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall come into force on the ninetieth day after the date of such signature or deposit.

ARTICLE 25
Denunciation

1. This Convention may be denounced by a Party at any time after the date on which the Convention entered into force for that Party.

2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument with the Secretary–General of the Organization who shall inform all other Parties of the receipt of the instrument of denunciation and of the date of its deposit.

3. A denunciation shall take effect one year after the deposit of an instrument of denunciation, or after such longer period as may be specified in the instrument.

ARTICLE 26
Revision and amendment

1. A Conference for the purpose of revising or amending this Convention may be convened by the Organization.

2. The Organization shall convene a Conference of the Parties to this Convention for revising or amending it at the request of not less than one–third of the Parties.

3. Any State becoming a Party to this Convention after the entry into force of an amendment adopted by a conference convened in accordance with this Article shall be bound by the Convention as amended.

ARTICLE 27
Depositary

1. This Convention shall be deposited with the Secretary - General of the Organization.

2. The Secretary–General of the Organization shall:

(a) inform all States which have signed of acceded to this Convention of:

(i) each new signature and each deposit of an instrument together with the date thereof;

(ii) the date of entry into force of this Convention;

(iii) any denunciation of this Convention and the date on which it takes effect;

(b) transmit certified true copies of this Convention to all signatory States and to all States which have acceded to this Convention

3. Upon entry into force of this Convention, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Secretary–General of the Organization to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

ARTICLE 28
Languages

This Convention is established in a single original in the English and French languages, both texts being equally authentic. Official translations in the Russian and Spanish languages shall be prepared by the Secretary–General of the Organization and deposited with the signed original.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorized for that purpose have signed this Convention.

DONE AT ATHENS this thirteenth day of December one thousand nine hundred and seventy-four.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΑΘΗΝΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΣΚΕΥΩΝ ΤΟΥΣ, 1974

Τα Κράτη-Μέλη της Σύμβασης αυτής,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ την επιθυμία να καθορίσουν με συμφωνία ορισμένους κανόνες σχετικά μετη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ να συνάψουν για το σκοπό αυτόν Σύμβαση και συμφώνησαν τα εξής:

Άρθρο 1
Ορισμοί

Στη Σύμβαση αυτήν οι ακόλουθες εκφράσεις έχουν τη σημασία που αποδίδονται σ' αυτές παρακάτω:

1. (α) «Μεταφορέας» σημαίνει πρόσωπο μετό οποίο ή για λογαριασμό του οποίου έχει συναφθεί μία σύμβαση μεταφοράς, ανεξάρτητα εάν η μεταφορά γίνεται από τον ίδιο, ή από πρόσωπο το οποίο ενεργεί για λογαριασμό του.

(β) «Πρόσωπο το οποίο ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα» σημαίνει το διαφορετικό από το μεταφορέα πρόσωπο, που είναι ο πλοιοκτήτης, ναυλωτής ή διαχειριστής ενός πλοίου και το οποίο πραγματικά εκτελεί όλη τη μεταφορά ή μέρος αυτής.

2. «Σύμβαση μεταφοράς» σημαίνει τη σύμβαση που έχει συναφθεί από ή για λογαριασμό ενός μεταφορέα για τη θαλάσσια μεταφορά επιβάτη ή επιβάτη και των αποσκευών του, ανάλογα με την περίπτωση.

3. «Πλοίο» σημαίνει μόνο θαλασσοπλοούν πλοίο, αποκλειομένου του αερόστρωμνου οχήματος.

4. «Επιβάτης» σημαίνει κάθε πρόσωπο που μεταφέρεται μεπλοίο:

(α) με βάση σύμβαση μεταφοράς, ή

(β) που με τη συναίνεση του μεταφορέα, συνοδεύει όχημα ή ζωντανά κτήνη, με βάση σύμβαση μεταφοράς πραγμάτων που δεν διέπεται από τη Σύμβαση αυτή.

5. «Αποσκευές» σημαίνει κάθε πράγμα ή όχημα που μεταφέρεται από το μεταφορέα βάσει σύμβασης μεταφοράς και στην οποία δεν περιλαμβάνονται:

(α) πράγματα και οχήματα που μεταφέρονται με βάση ναυλοσύμφωνο, φορτωτική ή άλλη σύμβαση που αφορά πρωταρχικά τη μεταφορά πραγμάτων και

(β) ζωντανά κτήνη.

6. «Αποσκευές καμπίνας» σημαίνει αποσκευές που έχει ο επιβάτης στην καμπίνα του ή βρίσκονται με άλλο τρόπο στην κατοχή του, υπό την επιτήρηση ή τον έλεγχό του. Στις αποσκευές καμπίνας περιλαμβάνονται και οι αποσκευές που έχει ο επιβάτης μέσα ή πάνω στο όχημά του, εκτός από τις περιπτώσεις που εφαρμόζεται η παράγραφος 8 του άρθου αυτού και το άρθρο 8.

7. «Απώλεια αποσκευών ή βλάβη σ' αυτές» περιλαμβάνει τη χρηματική απώλεια που προέρχεται από τη μη επαναπαράδοση των αποσκευών στον επιβάτη μέσα σ' ένα εύλογο χρονικό διάστημα μετά την άφιξη του πλοίου πάνω στο οποίο οι αποσκευές έχουν ή θα έπρεπε να έχουν μεταφερθεί, αλλά δεν περιλαμβάνει καθυστερήσεις που είναι αποτέλεσμα εργατικών διαφορών.

8. «Μεταφορά» καλύπτει τις εξής περιόδους:

(α) Σχετικά με τον επιβάτη και τις αποσκευές του καμπίνας, την περίοδο που ο επιβάτης και/ή οι αποσκευές του καμπίνας βρίσκονται πάνω στο πλοίο ή στη διάρκεια της επιβίβασης ή αποβίβασης, και την περίοδο που ο επιβάτης και οι αποσκευές του καμπίνας μεταφέρονται με πλωτά μέσα από την ξηρά στο πλοίο ή το αντίθετο, αν το κόστος της μεταφοράς αυτής περιλαμβάνεται στο ναύλο ή αν το σκάφος που χρησιμοποιείται γι' αυτόν το σκοπό της βοηθητικής μεταφοράς έχει τεθεί από το μεταφορέα στη διάθεση του επιβάτη. Εν τούτοις, όσον αφορά τον επιβάτη, η μεταφορά δεν περιλαμβάνει την περίοδο στην οποία αυτός βρίσκεται σε τερματικό σταθμό ή σταθμό ή σε προκυμαία ή μέσα ή πάνω σεκάθε άλλη λιμενική εγκατάσταση.

(β) Σχετικά μετις αποσκευές καμπίνας, επίσης την περίοδο στην οποία ο επιβάτης βρίσκεται σε τερματικό σταθμό ή σταθμό ή σε προκυμαία ή μέσα ή πάνω σε κάθε άλλη λιμενική εγκατάσταση εάν οι αποσκευές αυτές έχουν παραληφθεί από το μεταφορέα ή τον υπάλληλό του ή από πράκτορα και δεν παραδόθηκαν ξανά στον επιβάτη.

(γ) Σχετικά με αποσκευές άλλες που δεν είναι αποσκευές καμπίνας, την περίοδο από τον χρόνο παραλαβής από το μεταφορέα ή τον υπάλληλό του ή από πράκτορα στην ξηρά ή στο πλοίο μέχρι το χρόνο επαναπαράδοσής τους από αυτούς.

9. «Διεθνής μεταφορά» σημαίνει κάθε μεταφορά στην οποία, σύμφωνα με τη σύμβαση μεταφοράς, ο τόπος αναχώρησης και ο τόπος προορισμού βρίσκονται σε δύο διαφορετικά κράτη, ή σ' ένα μόνο κράτος εάν, σύμφωνα με τη σύμβαση μεταφοράς ή το προγραμματισμένο δρομολόγιο, υπάρχει ενδιάμεσο λιμάνι προσέγγισης σε άλλο κράτος.

10. «Οργανισμός» σημαίνει το Διακυβερνητικό Ναυτιλιακό Συμβουλευτικό Οργανισμό.

Άρθρο 2
Εφαρμογή

1. Η παρούσα Σύμβαση θα εφαρμόζεται σε κάθε διεθνή μεταφορά αν:

(α) το πλοίο φέρει τη σημαία ή είναι νηολογημένο σε Κράτος -Μέλος της Σύμβασης αυτής, ή

(β) η σύμβαση μεταφοράς έχει γίνει σε Κράτος - Μέλος της Σύμβασης αυτής, ή

(γ) ο τόπος της αναχώρησης ή του προορισμού, σύμφωνα με τη σύμβαση μεταφοράς, βρίσκεται σε Κράτος - Μέλος της Σύμβασης αυτής.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 αυτού του Άρθρου, η Σύμβαση αυτή δεν θα εφαρμόζεται όταν η μεταφορά διέπεται από καθεστώς αστικής ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις μιας οποιασδήποτε άλλης διεθνούς σύμβασης που αφορά τη μεταφορά επιβατών ή αποσκευών με άλλο είδος μεταφοράς, στο μέτρο που αυτές οι διατάξεις έχουν υποχρεωτική εφαρμογή στη θαλάσσια μεταφορά.

Άρθρο 3
Ευθύνη του μεταφορέα

1. Ο μεταφορέας είναι υπεύθυνος για τη ζημία που επήλθε ως αποτέλεσμα του θανάτου ή σωματικής βλάβης επιβάτη και για την απώλεια ή τη ζημία αποσκευών αν το γεγονός που προκάλεσε τη ζημία αυτή συνέβη κατά τη διάρκεια της μεταφοράς και οφειλόταν σε πταίσμα ή αμέλεια του μεταφορέα ή των υπαλλήλων ή πρακτόρων του που ενεργούν μέσα στα πλαίσια της αρμοδιότητάς των.

2. Το βάρος της απόδειξης ότι το γεγονός που προκάλεσε την απώλειά ή ζημία έγινε στη διάρκεια της μεταφοράς, και το ύψος της απώλειας ή ζημίας, φέρει ο ενάγων.

3. Το πταίσμα ή η αμέλεια του μεταφορέα ή των υπαλλήλων ή πρακτόρων του που ενεργούν μέσα στα πλαίσια της αρμοδιότητάς των θα θεωρείται δεδομένο αν ο θάνατος ή οι σωματικές βλάβες επιβάτη ή η απώλεια ή ζημία αποσκευών καμπίνας προήλθαν από ή σε σχέση με ναυάγιο, σύγκρουση, προσάραξη, έκρηξη ή πυρκαγιά, ή από ελάττωμα του πλοίου, εκτός εάν αποδειχθεί το αντίθετο. Σχετικά με απώλεια ή ζημία σε άλλες αποσκευές, το παραπάνω πταίσμα ή αμέλεια θα θεωρείται δεδομένο, εκτός εάν αποδειχθεί το αντίθετο, ανεξάρτητα από τη φύση του γεγονότος που προκάλεσε την απώλεια ή ζημία. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις το βάρος της απόδειξης του πταίσματος ή της αμέλειας θα φέρει ο ενάγων.

Άρθρο 4
Πρόσωπο το οποίο ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα

1. Εάν η διενέργεια της μεταφοράς ή μέρος αυτής έχει ανατεθεί σε πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα, ο μεταφορέας θα παραμένει παρά ταύτα υπεύθυνος για το σύνολο της μεταφοράς σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης. Επί πλέον, το πρόσωπο το οποίο ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα θα υπόκειται και θα μπορεί να επικαλεστεί τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης για το μέρος της μεταφοράς που διενεργήθηκε από αυτόν.

2. Σχετικά με τη μεταφορά που διενεργήθηκε από το πρόσωπο το οποίο ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα ο τελευταίος θα είναι υπεύθυνος για τις πράξεις και παραλείψεις του προσώπου το οποίο ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα και των υπαλλήλων και πρακτόρων του που ενεργούν μέσα στα πλαίσια της αρμοδιότητάς των.

3. Κάθε ειδική συμφωνία βάσει της οποίας ο μεταφορέας αναλαμβάνει υποχρεώσεις που δεν επιβάλλονται από αυτήν τη Σύμβαση, ή οποιαδήποτε παραίτηση δικαιωμάτων που προβλέπονται από αυτήν τη Σύμβαση, θα ισχύει για το πρόσωπο το οποίο ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα μόνο αν συμφωνήθηκε από το ίδιο ρητώς και εγγράφως.

4. Σε περίπτωση που τόσο ο μεταφορέας όσο και το πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα είναι υπεύθυνοι και στην έκταση που είναι υπεύθυνοι η ευθύνη τους θα είναι από κοινού και εις ολόκληρον.

5. Καμία διάταξη αυτού του άρθρου δεν αποκλείει οποιοδήποτε δικαίωμα αναγωγής μεταξύ του μεταφορέα και του προσώπου το οποίο ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα.

Άρθρο 5
Τιμαλφή

Ο μεταφορέας δεν είναι υπεύθυνος για απώλεια ή ζημία σε χρήματα, διαπραγματεύσιμα χρεόγραφα, χρυσό, ασημικά, κοσμήματα, στολίδια, έργα τέχνης, ή άλλα τιμαλφή, εκτός από τις περιπτώσεις που αυτά παραδόθηκαν με συμφωνία στο μεταφορέα με σκοπό τη φύλαξή τους οπότε σ' αυτήν την περίπτωση ο μεταφορέας θα ευθύνεται μέχρι του ποσού που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 3, εκτός εάν συμφωνήθηκε υψηλότερο όριο ευθύνης σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1.

Άρθρο 6
Συντρέχον πταίσμα

Εάν ο μεταφορέας αποδεικνύει ότι το πταίσμα ή αμέλεια του επιβάτη προκάλεσε ή συνέβαλε στο θάνατο ή τις σωματικές βλάβες επιβάτη ή την απώλεια ή ζημία των αποσκευών του, το δικαστήριο που επιλαμβάνεται της υποθέσεως, μπορεί να απαλλάξει το μεταφορέα ολικά ή μερικά από την ευθύνη του σύμφωνα με το δίκαιο που εφαρμόζει.

Άρθρο 7
Όριο ευθύνης για σωματικές βλάβες

1. Η ευθύνη του μεταφορέα για θάνατο ή σωματικές βλάβες επιβάτη δεν είναι ανώτερη σε καμία περίπτωση από 700.000 φράγκα για κάθε μεταφορά. Όπου σύμφωνα με το δίκαιο που εφαρμόζει το δικαστήριο που επιλαμβάνεται της υποθέσεως επιδικάζεται αποζημίωση με τη μορφή περιοδικών χρηματικών αποζημιώσεων, το ισότιμο της αξίας του κεφαλαίου αυτών των καταβολών δεν θα είναι ανώτερο από το παραπάνω όριο.

2. Ανεξάρτητα από την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, η εθνική νομοθεσία κάθε Κράτους – Μέλους της Σύμβασης αυτής μπορεί να ορίζει στις περιπτώσεις μεταφορέων πού είναι υπήκοοι αυτού του Κράτους, μεγαλύτερο, κατ' άτομο, όριο ευθύνης.

Άρθρο 8
Όριο ευθύνης για απώλεια ή ζημία σε αποσκευές

1. Η ευθύνη του μεταφορέα για απώλεια ή ζημία σε αποσκευές καμπίνας δεν είναι μεγαλύτερη σε καμία περίπτωση από 12.500 φράγκα για κάθε επιβάτη, και ταξίδι.

2. Η ευθύνη του μεταφορέα για την απώλεια ή τη ζημία σε οχήματα περιλαμβάνουσα όλες τις αποσκευές που μεταφέρονται μέσα ή πάνω σ' αυτά δεν θα είναι μεγαλύτερη σε καμιά περίπτωση από 50.000 φράγκα για κάθε όχημα, και ταξίδι.

3. Η ευθύνη του μεταφορέα για απώλεια ή ζημία σε αποσκευές άλλες από εκείνες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 αυτού του άρθρου δεν θα είναι μεγαλύτερη σε καμία περίπτωση από τα 18.000 φράγκα για κάθε επιβάτη, και ταξίδι.

4. Ο μεταφορέας και ο επιβάτης μπορούν να συμφωνήσουν ότι η ευθύνη του μεταφορέα θα υπόκειται σε μείωση που δεν θα είναι μεγαλύτερη από 1750 φράγκα στην περίπτωση ζημίας σε όχημα και από 200 φράγκα ανά επιβάτη στην περίπτωση απώλειας ή ζημίας σε άλλες αποσκευές και το ποσό αυτό θα αφαιρείται από την απώλεια ή τη ζημία.

Άρθρο 9
Νομισματική μονάδα και μετατροπή

1. Το φράγκο, που αναφέρεται στην παρούσα Σύμβαση, θα υπολογίζεται σε μονάδα που αποτελείται από 65,5 χιλιοστόγραμμα χρυσού καθαρότητας 900 βαθμών.

2. Τα ποσά, που αναφέρονται στα άρθρα 7 και 8, θα μετατρέπονται στο εθνικό νόμισμα του Κράτους, του οποίου το δικαστήριο επελήφθη της υποθέσεως με βάση την επίσημη αξία του νομίσματος αυτού, σε σχέση με τη μονάδα που καθορίζεται στην παράγραφο 1 αυτού του άρθρου, την ημερομηνία της εκδίκασης της υπόθεσης ή την ημερομηνία που συμφωνήθηκε από τους διαδίκους. Εάν δεν υπάρχει επίσημη αξία, η αρμόδια αρχή του ενδιαφερόμενου Κράτους θα καθορίζει τι θα θεωρείται επίσημη αξία για το σκοπό αυτής της Σύμβασης.

Άρθρο 10
Συμπληρωματικές διατάξεις για τα όρια ευθύνης

1. Ο μεταφορέας και ο επιβάτης μπορούν να συμφωνήσουν ρητά και έγγραφα υψηλότερα όρια ευθύνης από αυτά που ορίζονται στα άρθρα 7 και 8.

2. Τόκοι για τις ζημίες και τα δικαστικά έξοδα δεν θα περιλαμβάνονται στα όρια ευθύνης πού καθορίζουν τα Άρθρα 7 και 8.

Άρθρο 11
Υπεράσπιση και όρια για υπαλλήλους μεταφορέων

Εάν μία αγωγή ασκείται κατά υπαλλήλου ή πράκτορα του μεταφορέα ή του προσώπου που ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα, που έχει σχέση με ζημία, που καλύπτεται από αυτήν τη Σύμβαση, αυτός ο υπάλληλος ή ο πράκτορας, εάν αποδεικνύει ότι ενήργησε μέσα στα πλαίσια των καθηκόντων που του έχουν ανατεθεί, θα έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει τα μέσα υπεράσπισης και να επικαλεσθεί τα όρια ευθύνης, που ο μεταφορέας ή το πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα έχει δικαίωμα να επικαλεσθεί σύμφωνα με αυτήν τη Σύμβαση, αν αποδείξει ότι ενήργησε μέσα στον κύκλο της αρμοδιότητάς του.

Άρθρο 12
Σώρευση απαιτήσεων

1. Όπου ισχύουν όρια ευθύνης, που καθορίζονται στα άρθρα 7 και 8, εφαρμόζονται για το σύνολο των ποσών που πρέπει να καταβληθούν ως αποζημίωση για όλες τις απαιτήσεις που απορρέουν από το θάνατο ή τις σωματικές βλάβες οποιουδήποτε επιβάτη ή από την απώλεια ή ζημία στις αποσκευές του.

2. Σχετικά με μεταφορά που γίνεται από πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα, το άθροισμα των ποσών που πρέπει να καταβληθούν ως αποζημίωση από το μεταφορέα και το πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα και από τους υπαλλήλους τους και τους πράκτορες που ενεργούν μέσα στα

πλαίσια των καθηκόντων που τους έχουν ανατεθεί, δεν θα ξεπερνάει το ανώτατο ποσό που είναι δυνατό να επιδικαστεί εναντίον είτε του μεταφορέα είτε του προσώπου που ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτήν, αλλά κανένα από τα παραπάνω αναφερόμενα πρόσωπα δεν θα έχει ευθύνη για ποσό μεγαλύτερο από το όριο που ισχύει για το πρόσωπο αυτό.

3. Σε κάθε περίπτωση στην οποία υπάλληλος ή πράκτορας του μεταφορέα ή του προσώπου, που ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα, έχει το δικαίωμα σύμφωνα με το άρθρο 11 της Σύμβασης αυτής να επικαλεσθεί τα όρια ευθύνης που καθορίζονται στα άρθρα 7 και 8, το άθροισμα των ποσών, που πρέπει να καταβληθούν σαν αποζημίωση από το μεταφορέα, ή το πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα κατά περίπτωση, και από τον υπάλληλο ή πράκτορα, δεν θα υπερβαίνει αυτά τα όρια.

Άρθρο 13
Απώλεια του δικαιώματος περιορισμού της ευθύνης

1. Ο μεταφορέας δεν έχει το δικαίωμα να επικαλεσθεί τα όρια ευθύνης που καθορίζονται στα άρθρα 7, 8 και 10 παράγραφος 1, αν αποδεικνύεται ότι η ζημία προκλήθηκε από πράξη ή παράλειψή του μεταφορέα που έγινε με πρόθεση να προξενηθεί η ζημία αυτή, ή από αμέλεια με τη γνώση ότι τέτοια ζημία θα μπορούσε πιθανότατα να προκληθεί.

2. Ο υπάλληλος ή πράκτορας του μεταφορέα ή του προσώπου που ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα δεν θα έχει το δικαίωμα να επικαλεσθεί τα όρια αυτά, αν αποδεικνύεται ότι η ζημία προκλήθηκε από πράξη ή παράλειψη αυτού του υπαλλήλου ή πράκτορα, που έγινε με πρόθεση να προξενηθεί η ζημία αυτή, ή από αμέλεια με τη γνώση ότι μία τέτοια ζημία θα μπορούσε πιθανότατα να προκληθεί.

Άρθρο 14
Βάση απαιτήσεων

Καμία αγωγή αποζημίωσης για το θάνατο ή τις σωματικές βλάβες επιβάτη, ή για την απώλεια ή τη ζημία αποσκευών, δεν εγείρεται κατά του μεταφορέα ή του προσώπου που ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα με άλλο τρόπο εκτός από αυτόν που προβλέπεται από την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 15
Ενημέρωση για την απώλεια ή τη ζημία αποσκευών

1. Ο επιβάτης ενημερώνει εγγράφως το μεταφορέα ή τον πράκτορά του:

(α) Σε περίπτωση προφανούς ζημίας σε αποσκευές:

(ι) για αποσκευές καμπίνας, πριν ή κατά το χρόνο αποβίβασης του επιβάτη,

(ιι) για όλες τις άλλες αποσκευές, πριν ή κατά το χρόνο της επαναπαράδοσής τους.

(β) Σε περίπτωση ζημίας σε αποσκευές που δεν είναι καταφανής, ή απώλειας αποσκευών, εντός δεκαπέντε ημερών από την ημερομηνία αποβίβασης ή επαναπαράδοσης ή από το χρόνο που η επαναπαράδοση αυτή θα έπρεπε να είχε γίνει.

2. Ο επιβάτης, που δεν συμμορφούται με τη διαδικασία αυτού του άρθρου, θεωρείται ότι έχει παραλάβει τις αποσκευές χωρίς βλάβη, εκτός αν αποδείξει το αντίθετο.

3. Η έγγραφη γνωστοποίηση δεν χρειάζεται να γίνει αν η κατάσταση των αποσκευών κατά το χρόνο της παραλαβής τους ελέγχθηκε ή επιθεωρήθηκε από κοινού.

Άρθρο 16
Παραγραφή αγωγών

1. Οποιαδήποτε αγωγή αποζημίωσης, που προέρχεται από θάνατο ή σωματικές βλάβες σε επιβάτη ή απώλεια ή ζημία σε αποσκευές του, θα παραγράφεται μετά από πάροδο δύο ετών.

2. Ο χρόνος παραγραφής υπολογίζεται ως ακολούθως:

(α) σε περίπτωση σωματικής βλάβης, από την ημερομηνία που αποβιβάσθηκε ο επιβάτης·

(β) σε περίπτωση θανάτου που συνέβη κατά τη διάρκεια της μεταφοράς, από την ημερομηνία που ο επιβάτης θα έπρεπε να είχε αποβιβασθεί, και σε περίπτωση σωματικής βλάβης που συνέβη κατά τη διάρκεια της μεταφοράς και είχε σαν αποτέλεσμα το θάνατο του επιβάτη μετά την αποβίβαση, από την ημερομηνία του θανάτου, υπό την προϋπόθεση ότι η περίοδος αυτή δεν θα υπερβαίνει τα τρία χρόνια από την ημερομηνία της αποβίβασης·

(γ) σε περίπτωση απώλειας ή ζημίας σε αποσκευές, από την ημερομηνία αποβίβασης ή από την ημερομηνία που η αποβίβαση θα έπρεπε να είχε πραγματοποιηθεί, οποιαδήποτε από τις δύο είναι μεταγενέστερη.

3. Το δίκαιο που εφαρμόζει το δικαστήριο, που έχει επιληφθεί της υποθέσεως, ρυθμίζει τα θέματα αναστολής και διακοπής του χρόνου παραγραφής, αλλά σε καμιά περίπτωση δεν επιτρέπεται άσκηση αγωγής σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή μετά από τρία χρόνια από την ημερομηνία αποβίβασης του επιβάτη ή από την ημερομηνία που η αποβίβαση θα έπρεπε να είχε πραγματοποιηθεί, οποιαδήποτε από τις δύο είναι μεταγενέστερη.

4. Ανεξάρτητα από όσα περιλαμβάνονται στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου αυτού, ο χρόνος παραγραφής μπορεί να παραταθεί με δήλωση του μεταφορέα ή κατόπιν συμφωνίας των διαδίκων μετά τη γένεση της αιτίας της αγωγής. Η δήλωση ή η συμφωνία πρέπει να είναι έγγραφη.

Άρθρο 17
Δικαιοδοσία

1. Η αγωγή, που εγείρεται σύμφωνα με αυτήν τη Σύμβαση, φέρεται μετά από επιλογή του ενάγοντα σε ένα από τα παρακάτω δικαστήρια, με την προϋπόθεση ότι το δικαστήριο εδρεύει σε Κράτος – Μέλος της Σύμβασης αυτής:

(α) το δικαστήριο του τόπου της μόνιμης διαμονής ή του κυρίου τόπου εργασίας του εναγομένου, ή

(β) το δικαστήριο του τόπου της αναχώρησης ή του προορισμού σύμφωνα με τη σύμβαση μεταφοράς, ή

(γ) δικαστήριο του Κράτους της κατοικίας ή της μόνιμης διαμονής του ενάγοντα, αν ο εναγόμενος έχει τόπο εργασίας και υπόκειται στη δικαιοδοσία του Κράτους αυτού, ή

(δ) δικαστήριο του Κράτους όπου συνομολογείται η Σύμβαση μεταφοράς, αν ο εναγόμενος έχει τόπο εργασίας και υπόκειται στη δικαιοδοσία του Κράτους αυτού.

2. Μετά το περιστατικό που προκάλεσε τη ζημία, τα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν ότι η απαίτηση για αποζημίωση θα υποβληθεί σε οποιαδήποτε δικαιοδοσία ή σε διαιτησία.

Άρθρο 18
Ακυρότητα συμβατικών όρων

Οποιοσδήποτε συμβατικός όρος, που συνήφθη πριν να λάβει χώρα το περιστατικό, που προκάλεσε το θάνατο ή τις σωματικές βλάβες επιβάτη ή την απώλεια ή τη ζημία στις αποσκευές του, ο οποίος αποσκοπεί στην απαλλαγή του μεταφορέα από την ευθύνη του έναντι του επιβάτη ή στον καθορισμό κατώτερου ορίου ευθύνης από το οριζόμενο στη Σύμβαση αυτήν, εκτός από το προβλεπόμενο στο άρθρο 8 παράγραφος 4, και κάθε όρος, ο οποίος αποσκοπεί στη μετάθεση του βάρους αποδείξεως που βαρύνει το μεταφορέα ή έχει σαν αποτέλεσμα τον περιορισμό του δικαιώματος επιλογής, όπως ορίζεται στο άρθρο 17 παράγραφος 1, είναι άκυρος, αλλά η ακυρότητα του όρου αυτού δεν επιφέρει ακυρότητα της σύμβασης μεταφοράς, η οποία εξακολουθεί να υπόκειται στις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 19
Άλλες συμβάσεις για τον περιορισμό της ευθύνης

Η Σύμβαση αυτή δεν τροποποιεί τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις του μεταφορέα, του προσώπου που ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα και των υπαλλήλων τους ή των πρακτόρων που προβλέπονται από διεθνείς συμβάσεις, οι οποίες αναφέρονται στον

περιορισμό της ευθύνης των πλοιοκτητών θαλασσοπλοούντων πλοίων.

Άρθρο 20
Ζημίες από πυρηνική ενέργεια

Δεν υφίσταται ευθύνη σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση για ζημίες που προκλήθηκαν από συμβάν που σχετίζεται με πυρηνική ενέργεια:

(α) εάν ο διαχειριστής μιας πυρηνικής εγκατάστασης είναι υπεύθυνος για τέτοια ζημία είτε σύμφωνα με τη Σύμβαση των Παρισίων της 29ης Ιουλίου 1960 περί Ευθύνης Τρίτων στο Πεδίο της Πυρηνικής Ενέργειας, όπως τροποποιήθηκε με το Πρόσθετο Πρωτόκολλο της 28ης Ιανουαρίου 1964, είτε σύμφωνα με τη Σύμβαση της Βιέννης της 21ης Μαΐου 1963 για την Αστική Ευθύνη από Πυρηνική Ενέργεια, ή

(β) εάν ο διαχειριστής μιας πυρηνικής εγκατάστασης είναι υπεύθυνος για τέτοια ζημία βάσει εθνικής νομοθεσίας που ρυθμίζει την ευθύνη γι' αυτήν τη ζημία, με την προϋπόθεση ότι αυτή η νομοθεσία είναι από όλες τις απόψεις εξίσου ευνοϊκή, για πρόσωπα που μπορεί να υποστούν ζημίες εξίσου με τη Σύμβαση των Παρισίων ή με τη Σύμβαση της Βιέννης.

Άρθρο 21
Εμπορική μεταφορά από δημόσιες αρχές

Αυτή η Σύμβαση εφαρμόζεται σε εμπορικές μεταφορές που αναλαμβάνονται από Κράτη ή Δημόσιες Αρχές σύμφωνα με συμβάσεις μεταφοράς με την έννοια του άρθρου 1.

Άρθρο 22
Δήλωση μη εφαρμογής

1. Οποιοδήποτε μέλος μπορεί κατά το χρόνο της υπογραφής, επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στη Σύμβαση αυτή, να δηλώσει εγγράφως ότι δεν θα εφαρμόζει τη Σύμβαση αυτήν όταν ο επιβάτης και ο μεταφορέας υπόκεινται στη δικαιοδοσία ή είναι υπήκοοι του ίδιου μέλους.

2. Οποιαδήποτε δήλωση που γίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 αυτού του άρθρου μπορεί να ανακληθεί οποτεδήποτε με έγγραφη ανακοίνωση προς το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού.

Άρθρο 23
Υπογραφή, επικύρωση και προσχώρηση

1. Η παρούσα Σύμβαση θα είναι ανοιχτή για υπογραφή στην έδρα του Οργανισμού μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1975 και μετά θα παραμένει ανοιχτή για προσχώρηση.

2. Κράτη μπορούν να καταστούν μέλη της Σύμβασης αυτής με:

(α) υπογραφή χωρίς επιφύλαξη ως προς την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση,

(β) υπογραφή με επιφύλαξη ως προς την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, που ακολουθείται από επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση ή

(γ) προσχώρηση.

3. Επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση ασκούνται με την κατάθεση τυπικού εγγράφου για το σκοπό αυτόν στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού.

Άρθρο 24
Έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα Σύμβαση θα τίθεται σε ισχύ ενενήντα μέρες μετά την ημερομηνία που δέκα Κράτη την έχουν υπογράψει χωρίς επιφύλαξη για την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση ή έχουν καταθέσει τα απαιτούμενα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

2. Για κάθε Κράτος, το οποίο στη συνέχεια θα υπογράφει αυτήν τη Σύμβαση χωρίς επιφύλαξη για την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, ή καταθέτει το έγγραφο της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ ενενήντα ημέρες μετά την ημερομηνία αυτής της υπογραφής ή της κατάθεσης.

Άρθρο 25
Καταγγελία

1. Η Σύμβαση αυτή θα μπορεί να καταγγελθεί από ένα μέλος οποτεδήποτε μετά την ημερομηνία, κατά την οποία η Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ για το μέλος αυτό.

2. Η καταγγελία ασκείται με την κατάθεση εγγράφου στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού, ο οποίος θα πληροφορεί όλα τα άλλα μέλη για τη λήψη του εγγράφου της καταγγελίας και για την ημερομηνία της κατάθεσής του.

3. Η καταγγελία παράγει αποτελέσματα ένα χρόνο μετά την κατάθεση του εγγράφου καταγγελίας ή μετά από μεγαλύτερη χρονική περίοδο, που μπορεί να προσδιορίζεται σ' αυτό το έγγραφο.

Άρθρο 26
Αναθεώρηση και τροποποίηση

1. Ο Οργανισμός μπορεί να συγκαλέσει Διάσκεψη με σκοπό την αναθεώρηση ή τροποποίηση της Σύμβασης αυτής.

2. Ο Οργανισμός θα πρέπει να συγκαλέσει Διάσκεψη των Μελών της Σύμβασης αυτής για αναθεώρησή ή τροποποίησή της, αν αιτηθεί από τουλάχιστον το ένα τρίτο των μελών.

3. Κάθε Κράτος, που γίνεται μέλος της Σύμβασης αυτής μετά τη θέση σε ισχύ μιας τροποποίησης που υιοθετήθηκε από διάσκεψη που συνήλθε σύμφωνα με το άρθρο αυτό, θα δεσμεύεται από τη Σύμβαση, όπως έχει τροποποιηθεί.

Άρθρο 27
Θεματοφύλακας

1. Η Σύμβαση αυτή θα κατατεθεί στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού.

2. Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού:

(α) θα πληροφορεί όλα τα Κράτη που έχουν υπογράψει ή προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση για:

(ι) κάθε νέα υπογραφή και κάθε κατάθεση εγγράφου μαζί με τη σχετική ημερομηνία·

(ιι) την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης αυτής:

(ιιι) κάθε καταγγελία της Σύμβασης αυτής και την ημερομηνία που αυτή παράγει αποτελέσματα·

(β) θα διαβιβάζει επικυρωμένα ακριβή αντίγραφα της Σύμβασης αυτής σε όλα τα Κράτη που υπέγραψαν και σε όλα τα Κράτη που έχουν προσχωρήσει σ' αυτήν τη Σύμβαση.

3. Στην έναρξη ισχύος αυτής της Σύμβασης, επικυρωμένο ακριβές αντίγραφο θα διαβιβάζεται από το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού στο Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για καταχώριση και δημοσίευση σύμφωνα με το Άρθρο 102 του Καταστατικού Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 28
Γλώσσες

Η Σύμβαση αυτή συντάχθηκε σε ένα μόνο πρωτότυπο στην αγγλική και γαλλική γλώσσα και τα δύο κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Επίσημες μεταφράσεις στη ρωσική και ισπανική γλώσσα θα ετοιμασθούν από το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού και θα κατατεθούν μαζί με το υπογεγραμμένο πρωτότυπο.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ οι υπογεγραμμένοι που είναι κατάλληλα εξουσιοδοτημένοι για το σκοπό αυτόν υπέγραψαν τη Σύμβαση αυτή.

ΕΓΙΝΕ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ τη δεκάτη τρίτη Δεκεμβρίου χίλια εννιακόσια εβδομήντα τέσσερα.

PROTOCOL TO THE ATHENS CONVENTION RELATING TO THE CARRIAGE OF PASSENGERS AND THEIR LUGGAGE BY SEA, 1974

THE PARTIES TO THE PRESENT PROTOCOL,

BEING PARTIES to the Athens Convention Relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, done at Athens on 13 December 1974;

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

ARTICLE I

For the purpose of the present Protocol:

1. »Convention» means the Athens Convention Relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, 1974.

2. »Organization» has the same meaning as in the Convention.

3. »Secretary – General» means the Secretary–General of the Organization.

ARTICLE II

(1) Article 7, paragraph 1 of the Convention is replaced by the following text:

1. The liability of the carrier for the death of or personal injury to a passenger shall in no case exceed 46,666 units of account per carriage. Where in accordance with the law of the court seized of the case damages are awarded in the form of periodical income payments, the equivalent capital value of those payments shall not exceed the said limit.

(2) Article 8 of the Convention is replaced by the following text:

1. The liability of the carrier for the loss of or damage to cabin luggage shall in no case exceed 833 units of account per passenger, per carriage.

2. The liability of the carrier for the loss of or damage to vehicles including all luggage carried in or on the vehicle shall in no case exceed 3,333 units of account per vehicle, per carriage.

3. The liability of the carrier for the loss of or damage to luggage other than that mentioned in paragraphs 1 and 2 of this Article shall in no case exceed 1,200 units of account per passenger, per carriage.

4. The carrier and the passenger may agree that the liability of the carrier shall be subject to a deductible not exceeding 117 units of account in the case of damage to a vehicle and not exceeding 13 units of account per passenger in the case of loss of or damage to other luggage, such sum to be deducted from the loss or damage.

(3) Article 9 of the Convention and its title are replaced by the following:

Unit of Account or Monetary Unit and Conversion

1. The Unit of Account mentioned in this Convention is the Special Drawing Right as defined by the International Monetary Fund. The amounts mentioned in Articles 7 and 8 shall be converted into the national currency of the State of the Court seized of the case on the basis of the value of that currency on the date of the judgment or the date agreed upon by the Parties.

The value of the national currency, in terms of the Special Drawing Right, of a State which is a member of the International Monetary Fund, shall be calculated in accordance with the method of valuation applied by the International Monetary Fund in effect at the date in question for its operations and transactions. The value of the national currency, in terms of the Special Drawing Right, of a State which is not a member of the International Monetary Fund, shall be calculated in a manner determined by that State.

2. Nevertheless, a State which is not a member of the International Monetary Fund and whose law does not permit the application of the provisions of paragraph 1 of this Article may, at the time of ratification or accession or at any time thereafter, declare that the limits of liability provided for in this Convention to be applied in its territory shall be fixed as follows:

(a) in respect of Article 7, paragraph 1, 700,000 monetary units;

(b) in respect of Article 8, paragraph 1, 12,500 monetary units;

(c) in respect of Article 8, paragraph 2, 50,000 monetary units;

(d) in respect of Article 8, paragraph 3, 18,000 monetary units;

(e) in respect of Article 8, paragraph 4, the deductible shall not exceed 1,750 monetary units in the case of damage to a vehicle and shall not exceed 200 monetary units per passenger in the case of loss of or damage to other luggage.

The monetary unit referred to in this paragraph corresponds to sixty-five and a half milligrams of gold of millesimal fineness nine hundred. The conversion of the amounts specified in this paragraph into the national currency shall be made according to the law of the State concerned.

3. The calculation mentioned in the last sentence of paragraph 1 and the conversion mentioned in paragraph 2 shall be made in such a manner as to express in the national currency of the State as far as possible the same real value for the amounts in Articles 7 and 8 as is expressed there in units of account. States shall communicate to the depositary the manner of calculation pursuant to paragraph 1 or the result of the conversion in paragraph 2 as the case may be, when depositing an instrument referred to in Article III and whenever there is a change in either.

ARTICLE III

Signature, Ratification and Accession

1. The present Protocol shall be open for signature by any State which has signed the Convention or acceded thereto and by any State invited to attend the Conference to Revise the Unit of Account Provisions in the Athens Convention Relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, 1974, held in London from 17 to 19 November 1976. This Protocol shall be open for signature from 1 February 1977 to 31 December 1977 at the Headquarters of the Organization.

2. Subject to paragraph 4 of this Article, the present Protocol shall be subject to ratification, acceptance or approval by the States which have signed it.

3. Subject to paragraph 4 of this Article, this Protocol shall be open for accession by States which did not sign it.

4. The present Protocol may be ratified, accepted, approved or acceded to by States Parties to the Convention.

5. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Secretary – General.

6. Any instrument or ratification, acceptance, approval or accession deposited after the entry into force of an amendment to the present Protocol with respect to all existing Parties or after the completion of all measures required for the entry into force of the amendment with respect to all existing Parties shall be deemed to apply to the Protocol as modified by the amendment.

ARTICLE IV

Entry into Force

1. The present Protocol shall enter into force for the States which have ratified, accepted, approved or acceded to it on the ninetieth day following the date on which ten States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval or have deposited the requisite instruments of ratifica-

tion, acceptance, approval or accession.

2. However, the present Protocol shall not enter into force before the Convention has entered into force.

3. For any State which subsequently signs this Protocol without reservation as to ratification, acceptance or approval, or deposits its instrument of ratification acceptance, approval or accession, the present Protocol shall come into force on the ninetieth day after the date of such signature or deposit.

ARTICLE V
Denunciation

1. The present Protocol may be denounced by a Party at any time after the date on which the Protocol enters into force for that party.

2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument with the Secretary–General who shall inform all other Parties of the receipt of the instrument of denunciation and of the date of its deposit.

3. A denunciation shall take effect one year after the deposit of an instrument of denunciation, or after such longer period as may be specified in the instrument.

ARTICLE VI
Revision and Amendment

1. A Conference for the purpose of revising or amending the present Protocol may be convened by the Organization.

2. The Organization shall convene a Conference of the Parties to the present Protocol for revising or amending it at the request of not less than one–third of the Parties.

ARTICLE VII
Depositary

1. The present Protocol shall be deposited with the Secretary-General.

2. The Secretary–General shall:

(a) inform all States which have signed or acceded to the present Protocol of:

(i) each new signature and each deposit of an instrument together with the date thereof;

(ii) the date of entry into force of the present Protocol;

(iii) the deposit of any instrument of denunciation of the present Protocol together with the date on which the denunciation takes effect;

(iv) any amendments to the present Protocol;

(b) transmit certified true copies of the present Protocol to all States which have signed the present Protocol or acceded there to.

3. Upon entry into force of the present Protocol, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Secretary–General to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

ARTICLE VIII
Languages

The present Protocol is established in a single original in the English and French languages, both texts being equally authentic. Official translations in the Russian and Spanish languages shall be prepared by the Secretary – General and deposited with the signed original.

DONE AT LONDON this nineteenth day of November one thousand nine hundred and seventy–six.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorized for that purpose have signed the present Protocol.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΣΚΕΥΩΝ ΤΟΥΣ, 1974.

ΤΑ ΜΕΛΗ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ,

ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΗ της Σύμβασης των Αθηνών σχετικά με τη Θαλάσσια Μεταφορά Επιβατών και των Αποσκευών τους, που έγινε στην Αθήνα στις 13 Δεκεμβρίου 1974,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΕΞΗΣ:

Άρθρο I

Για τους σκοπούς αυτού του Πρωτοκόλλου:

1. «Σύμβαση» σημαίνει τη Σύμβαση των Αθηνών σχετικά με τη Θαλάσσια Μεταφορά Επιβατών και των Αποσκευών τους, 1974.

2. «Οργανισμός» έχει την ίδια έννοια με εκείνη που αναφέρεται στη Σύμβαση.

3. «Γενικός Γραμματέας» σημαίνει το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού.

Άρθρο II

(1) Το άρθρο 7 παράγραφος 1 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

1. Η ευθύνη του μεταφορέα για θάνατο ή σωματικές βλάβες επιβάτη δεν θα είναι ανώτερο σε καμιά περίπτωση από 46,666 μονάδες υπολογισμού για κάθε μεταφορά. Όπου σύμφωνα με το δίκαιο που εφαρμόζει το δικαστήριο που έχει επιληφθεί της υποθέσεως επιδικάζεται αποζημίωση με τη μορφή περιοδικών χρηματικών αποζημιώσεων, το ισότιμο της αξίας του κεφαλαίου αυτών των καταβολών δεν θα υπερβαίνει το παραπάνω όριο.

(2) Το άρθρο 8 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

1. Η ευθύνη του μεταφορέα για την απώλεια ή τη ζημιά σε αποσκευές καμπίνας δεν θα είναι μεγαλύτερη σε καμιά περίπτωση από 833 μονάδες υπολογισμού για κάθε επιβάτη και ταξίδι.

2. Η ευθύνη του μεταφορέα για την απώλεια ή τη ζημία σε οχήματα, περιλαμβάνουσα και όλες τις αποσκευές που μεταφέρονται μέσα ή πάνω σ' αυτά δεν θα είναι μεγαλύτερη σε καμιά περίπτωση από 3.333 μονάδες υπολογισμού για κάθε όχημα και ταξίδι.

3. Η ευθύνη του μεταφορέα για απώλεια ή ζημιά σε αποσκευές άλλες από εκείνες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 αυτού του άρθρου δεν θα είναι μεγαλύτερη σε καμιά περίπτωση από 1.200 μονάδες υπολογισμού για κάθε επιβάτη και ταξίδι.

4. Ο μεταφορέας και ο επιβάτης μπορούν να συμφωνήσουν ότι η ευθύνη του μεταφορέα θα υπόκειται σε μείωση που δεν θα είναι μεγαλύτερη από 117 μονάδες υπολογισμού στην περίπτωση ζημίας σε όχημα και από 13 μονάδες υπολογισμού ανά επιβάτη στην περίπτωση απώλειας ή ζημίας σε άλλες αποσκευές και το ποσό αυτό θα αφαιρείται από την απώλεια ή τη ζημία.

(3) Το άρθρο 9 της Σύμβασης και ο τίτλος του αντικαθίσταται από το εξής:

Μονάδα Υπολογισμού ή Νομισματική Μονάδα και Μετατροπή

1. Η Μονάδα Υπολογισμού που αναφέρεται στην παρούσα Σύμβαση είναι τα Ειδικά Τραβηχτικά Δικαιώματα όπως αυτά προσδιορίζονται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Τα ποσά που αναφέρονται στα άρθρα 7 και 8 θα μετατρέπονται στο εθνικό νόμισμα του Κράτους του οποίου το Δικαστήριο που έχει επιληφθεί της υποθέσεως, με βάση την επίσημη αξία του νομίσματος αυτού, στην ημερομηνία της εκδίκασης της υπόθεσης ή στην ημερομηνία που συμφωνήθηκε από τους διαδίκους. Η ισοτιμία της αξίας του εθνικού νομίσματος προς τα Ειδικά Τραβηχτικά Δικαιώματα Κράτους, που είναι μέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, θα υπολογίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο υπολογισμού που ισχύει και εφαρμόζεται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στη συγκεκριμένη ημερομηνία, στη λειτουργία και τις συναλλαγές του.

Η ισοτιμία της αξίας του εθνικού νομίσματος προς τα Ειδικά Τραβηκτικά Δικαιώματα ενός Κράτους, που δεν είναι μέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, θα γίνεται σύμφωνα με τον τρόπο που θα καθορίζει το ίδιο το Κράτος.

2. Εν τούτοις, Κράτος που δεν είναι μέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και που η νομοθεσία του δεν επιτρέπει την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού μπορεί, κατά το χρόνο της επικύρωσης ή της προσχώρησης ή οποτεδήποτε αργότερα, να δηλώσει ότι τα όρια της ευθύνης που προβλέπονται στη Σύμβαση αυτή για να εφαρμόζονται στο έδαφός του, θα καθορίζονται ως εξής:

(α) σχετικά με το άρθρο 7, παράγραφος 1, 700.000 νομισματικές μονάδες,

(β) σχετικά με το άρθρο 8, παράγραφος 1, 12.500 νομισματικές μονάδες,

(γ) σχετικά με το άρθρο 8, παράγραφος 2, 50.000 νομισματικές μονάδες,

(δ) σχετικά με το άρθρο 8, παράγραφος 3, 18.000 νομισματικές μονάδες,

(ε) σχετικά με το άρθρο 8, παράγραφος 4, το ποσό που εκπίπτεται δεν θα είναι μεγαλύτερο από 1.750 νομισματικές μονάδες στην περίπτωση ζημίας σε όχημα και από 200 νομισματικές μονάδες ανά επιβάτη στην περίπτωση απώλειας ή ζημίας σε άλλες αποσκευές.

Η νομισματική μονάδα που αναφέρεται στην παράγραφο αυτή αντιστοιχεί σε 65,5 χιλιοστόγραμμα χρυσού καθαρότητας 900 βαθμών.

Η μετατροπή των ποσών, που προσδιορίζονται στην παράγραφο αυτή στο εθνικό νόμισμα, θα γίνεται σύμφωνα με το δίκαιο του ενδιαφερόμενου Κράτους.

3. Ο υπολογισμός που αναφέρεται στην τελευταία πρόταση της παραγράφου 1 και η μετατροπή που αναφέρεται στην παράγραφο 2 θα γίνεται με τέτοιο τρόπο ώστε το εθνικό νόμισμα κάθε κράτους να εκφράζει κατά το δυνατόν την ίδια πραγματική αξία για τα ποσά των άρθρων 7 και 8 όπως εκφράζονται εκεί σε μονάδες υπολογισμού. Στην κατάθεση του εγγράφου που αναφέρεται στο άρθρο III και όταν υπάρχει αλλαγή της μεθόδου υπολογισμού ή της αξίας του εθνικού νομίσματος σε σχέση με τη μονάδα υπολογισμού ή τη νομισματική μονάδα, τα Κράτη θα ανακοινώνουν στο θεματοφύλακα τον τρόπο υπολογισμού που ακολουθείται σύμφωνα με την παράγραφο 1, ή το αποτέλεσμα της μετατροπής σύμφωνα με την παράγραφο 2, ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο III
Υπογραφή, Επικύρωση και Προσχώρηση

1. Το Πρωτόκολλο αυτό θα είναι ανοιχτό για υπογραφή από οποιοδήποτε Κράτος που έχει υπογράψει τη Σύμβαση ή έχει προσχωρήσει σ' αυτήν και από οποιοδήποτε Κράτος που προσεκλήθη να συμμετάσχει στη Διάσκεψη για την Αναθεώρηση των Διατάξεων για τη Μονάδα Υπολογισμού που περιέχονται στη Σύμβαση των Αθηνών σχετικά με τη Μεταφορά Επιβατών και των Αποσκευών τους δια θαλάσσης, 1974, που έγινε στο Λονδίνο από 17 έως 19 Νοεμβρίου 1976. Το Πρωτόκολλο αυτό θα είναι ανοιχτό για υπογραφή από 1 Φεβρουαρίου 1977 έως 31 Δεκεμβρίου 1977 στην Έδρα του Οργανισμού.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 4 αυτού του άρθρου, το Πρωτόκολλο αυτό θα υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση από τα Κράτη που το έχουν υπογράψει.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, το Πρωτόκολλο αυτό θα είναι ανοιχτό για προσχώρηση από Κράτη που δεν το υπέγραψαν.

4. Το Πρωτόκολλο αυτό μπορεί να επικυρωθεί, να γίνει αποδεκτό, να εγκριθεί ή να γίνει δεκτό με προσχώρηση από Κράτη – Μέλη της Σύμβασης.

5. Επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση παράγουν αποτελέσματα με την κατάθεση τυπικού εγγράφου για το σκοπό αυτόν, στο Γενικό Γραμματέα.

6. Κάθε έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης που κατατέθηκε μετά τη θέση σε ισχύ μιας τροποποίησης του Πρωτοκόλλου αυτού, σχετικά με όλα τα υπάρχοντα Μέλη, ή μετά την ολοκλήρωση όλων των διαδικασιών που απαιτούνται για τη θέση σε ισχύ αυτής της τροποποίησης, σχετικά με όλα τα υπάρχοντα Μέλη, θα θεωρείται ότι αναφέρεται στο Πρωτόκολλο, όπως αυτό διαμορφώθηκε από την τροποποίηση.

Άρθρο IV
Έναρξη ισχύος

1. Το Πρωτόκολλο αυτό θα αρχίσει να ισχύει για τα Κράτη που έχουν κυρώσει, αποδεχθεί, εγκρίνει ή προσχωρήσει σ' αυτό ενενήντα ημέρες μετά την ημερομηνία που δέκα Κράτη το έχουν υπογράψει χωρίς επιφύλαξη για την επικύρωση, αποδοχή ή έγκρισή του ή έχουν καταθέσει τα απαιτούμενα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

2. Εν τούτοις, το Πρωτόκολλο αυτό δεν θα αρχίσει να ισχύει πριν τεθεί σε ισχύ η Σύμβαση.

3. Για κάθε Κράτος που μεταγενέστερα (μετά τη θέση σε ισχύ του Πρωτοκόλλου) υπογράψει το Πρωτόκολλο αυτό χωρίς επιφύλαξη για την επικύρωση, αποδοχή ή έγκρισή του, ή καταθέσει το έγγραφο της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, το Πρωτόκολλο αυτό θα αρχίσει να ισχύει ενενήντα ημέρες μετά την ημερομηνία αυτής της υπογραφής ή της κατάθεσης.

Άρθρο V
Καταγγελία

1. Το Πρωτόκολλο αυτό μπορεί να καταγγελθεί από ένα Μέλος οποτεδήποτε μετά την ημερομηνία κατά την οποία το Πρωτόκολλο τέθηκε σε ισχύ για το μέλος αυτό.

2. Η καταγγελία ασκείται με την κατάθεση εγγράφου στο Γενικό Γραμματέα, ο οποίος θα πληροφορεί όλα τα άλλα Μέλη για τη λήψη του εγγράφου της καταγγελίας και για την ημερομηνία της κατάθεσής του.

3. Η καταγγελία παράγει αποτελέσματα ένα χρόνο μετά την κατάθεση του εγγράφου καταγγελίας ή μετά από τυχόν μεγαλύτερη χρονική περίοδο που μπορεί να προσδιορίζεται σ' αυτό το έγγραφο.

Άρθρο VI
Αναθεώρηση και Τροποποίηση

1. Ο Οργανισμός μπορεί να συγκαλέσει Διάσκεψη με σκοπό την αναθεώρηση ή τροποποίηση του Πρωτοκόλλου αυτού.

2. Ο Οργανισμός θα πρέπει να συγκαλέσει Διάσκεψη των Μελών του Πρωτοκόλλου αυτού για αναθεώρηση ή τροποποίησή του, μετά από αίτηση τουλάχιστον του ενός τρίτου των Μελών αυτών.

Άρθρο VII
Θεματοφύλακας

1. Το Πρωτόκολλο αυτό θα κατατεθεί στο Γενικό Γραμματέα.

2. Ο Γενικός Γραμματέας θα:

(α) πληροφορεί όλα τα Κράτη που έχουν υπογράψει ή προσχωρήσει στο Πρωτόκολλο αυτό για:

(ι) κάθε νέα υπογραφή και κάθε κατάθεση εγγράφου μαζί με τη σχετική ημερομηνία·

(ιι) την ημερομηνία που θα αρχίσει να ισχύει αυτό το Πρωτόκολλο·

(ιιι) την κατάθεση κάθε εγγράφου καταγγελίας του Πρωτοκόλλου αυτού μαζί με την ημερομηνία κατά την οποία η καταγγελία παράγει αποτελέσματα·

(ιν) κάθε τροποποίηση στο Πρωτόκολλο αυτό·

(β) διαβιβάζει κυρωμένα ακριβή αντίγραφα του παρόντος Πρωτοκόλλου σε όλα τα Κράτη που υπέγραψαν ή έχουν προσχωρήσει σ' αυτό το Πρωτόκολλο.

3. Άμα αρχίσει να ισχύει το Πρωτόκολλο αυτό, κυρωμένο

ακριβές αντίγραφο θα διαβιβάζεται από το Γενικό Γραμματέα στο Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για καταχώριση και δημοσίευση σύμφωνα με το Άρθρο 102 του Καταστατικού Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο VIII
Γλώσσες

Το Πρωτόκολλο αυτό συντάχθηκε σε ένα μόνο πρωτότυπο στην αγγλική και γαλλική γλώσσα και τα δύο κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Επίσημες μεταφράσεις στη ρωσική και ισπανική γλώσσα θα ετοιμασθούν από το Γενικό Γραμματέα και θα κατατεθούν μαζί με το υπογεγραμμένο πρωτότυπο.

ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ τη δεκάτη ενάτη Νοεμβρίου χίλια εννιακόσια εβδομήντα έξι.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ οι υπογεγραμμένοι που είναι κατάλληλα εξουσιοδοτημένοι για το σκοπό αυτόν υπέγραψαν το Πρωτόκολλο αυτό.

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, των δε κυρουμένων κειμένων από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 24 παράγραφος 2 και του άρθρου IV παράγραφος 3 αυτών αντίστοιχα.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 5 Φεβρουαρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΑΡ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 5 Φεβρουαρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ